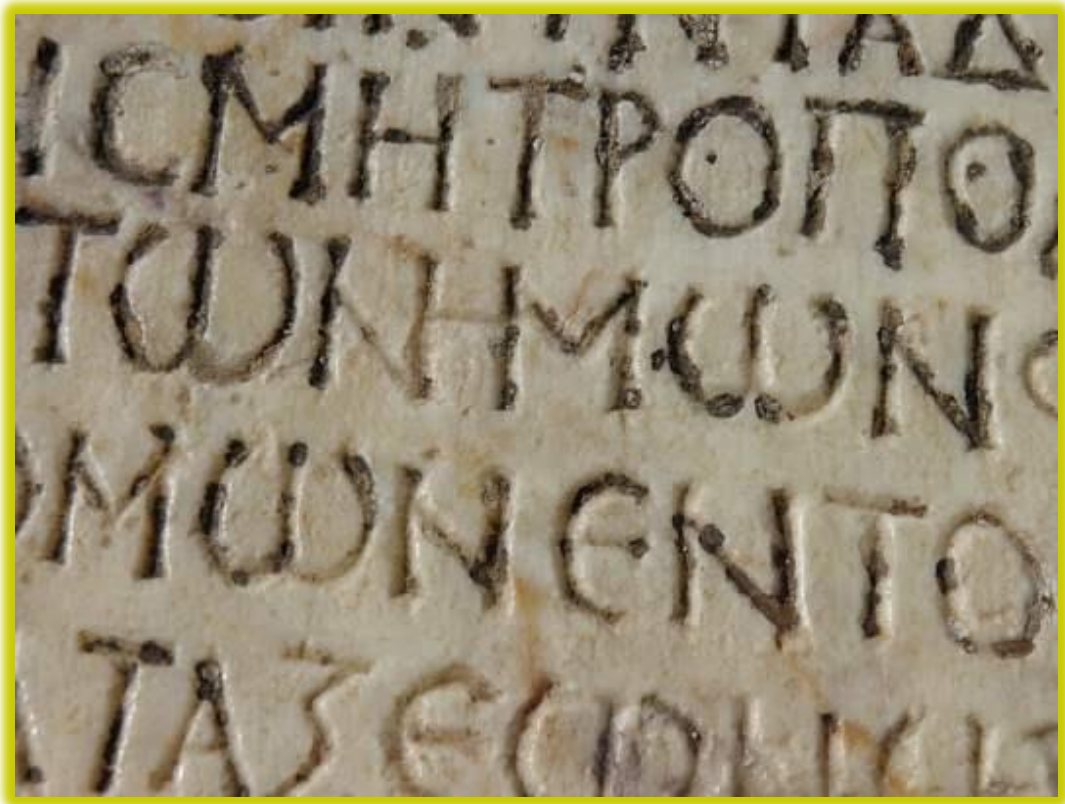

2^ο Γυμνάσιο Φιλιπιάδας

Λεξικό Ρημάτων Αρχαίας Ελληνικής Γλώσσας

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ ΡΗΜΑΤΩΝ

ἀγοράζω		1. συχνάζω στην αγοράν
ἡγόραζον		
ἀγοράσω		2. συγκεντρώνομαι στην αγοράν : ἐσελθόντες ἐς τὴν πόλιν ἡγόραζον = αφού εισήλθαν στην πόλη, συγκεντρώθηκαν στην αγορά.
ἡγόρασα	ἡγορασάμην, ἡγοράσθην (Παθ. ΑΟΡ α')	
ἡγόρακα	ἡγόρασμαι	3. αγοράζω: ἐκ τῆς πόλεως ἡγόραζον τὰ ἐπιτήδεια = αγοράζαν τις προμήθειες από την πόλη. = ὠνέομαι «αγοράζω». ≠ πωλέω.

ἄγω		1. οδηγώ, μεταφέρω: ἄγω στρατιάν = οδηγώ το στράτευμα. = φέρω.
ἤγον		
ἄξω	ἄξομαι, ἀχθήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ α')	2. αμετάβ. προελάνω, πηγαίνω: θᾶσσον ὁ Νικίας ἤγε = ο Νικίας προήλαυνε γρηγορότερα. ἄγωμεν εἰς τὰς ἐχομένας κωμοπόλεις = ας πάμε στις κοντινές κωμοπόλεις.
ἤξα, ἤγαγον (ΑΟΡ. β')	ἤγαγόμην (ΑΟΡ. β'), ἤχθην (Παθ. ΑΟΡ α')	
ἀγήοχα & ἤχα	ἤγμαι	3. διευθύνω: ἄγω τὴν πολιτείαν = διευθύνω τα δημόσια πράγματα. = διοικέω, διατίθημι. 4. ανατρέφω, εκπαιδεύω: οἱ κακῶς ἀχθέντες = οι κακῶς εκπαιδευμένοι.
ἀγήοχεν		

ᾄδω	τραγουδώ: οἱ τῶν γερόντων ἐν Λακεδαίμονι χοροὶ ᾄδουσιν «ἀμῆς ποτ' ἤμεσ ἄλκιμοι νεανίαι» = οι χοροὶ των γερόντων στη Σπάρτη τραγουδοῦν «κάποτε εμεῖς ἤμασταν γενναῖοι νέοι».
ᾄδον	
ᾄσομαι «θα τραγουδήσω»	
ᾄσα	
ᾄσθην (Παθ. AOP α')	
ᾄσμαι	

αἰρέω -ῶ	Ενεργητική Φωνή, Ενεργητική Διάθεση
ἄρουν	1.για ἄψυχα πράγματα= παίρνω, αποκτώ: <i>αἰρῶ τι</i> = αποκτώ κάτι. 2.για ἐμψυχα ὄντα =συλλαμβάνω, αιχμαλωτίζω: <i>αἰρῶ τινα τῶν πολεμίων</i> = αιχμαλωτίζω ἕναν ἀπό τους εχθρούς. Με τη σημ. «αιχμαλωτίζομαι» χρησιμοποιεῖται το ἀλίσκομαι.
αἰρήσω	
εἴλον (AOP β')	
ἄρηκα	

αἰρέομαι-οῦμαι	Μέση Φωνή, Ενεργητική
ἄρούμην	Διάθεση: αἰροῦμαι=εκλέγω: <i>αἰροῦνται γοῦν αὐτὸν ἐπὶ τὰς μεγίστας ἀρχάς</i> = τον εκλέγουν λοιπόν στα πιο υψηλά αξιώματα.
αἰρήσομαι	
εἰλόμην (AOP β')	
ἄρημαι	
ἄρήμην	

αἰρέομαι-οὔμαι	Μέση	Φωνή,	Παθ.
ἤρούμην	Διάθεση: αἰροῦμαι =εκλέγομαι: ἤρημαι	στρατηγεῖν =	
αἰρεθήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ α')			
ἤρέθην (Παθ. ΑΟΡ α')			
ἤρημαι			
ἤρήμην			

αἰσθάνομαι	1. αντιλαμβάνομαι με τις αισθήσεις: ἐξ ὧν ἐγὼ ἀκοῆν αἰσθάνομαι = από όσα εγώ ακούω (αντιλαμβάνομαι μέσω της ακοής). ὁπότε τις αἰσθοίτο κάμων = κάθε φορά που κάποιος αντιλαμβανόταν ότι κουραζόταν.
ἤσθανόμην	
αἰσθήσομαι	2. καταλαβαίνω (για διανοητική αντίληψη): ἤσθόμην τὸ πραχθέν = κατάλαβα αυτό που έγινε. = μανθάνω «καταλαβαίνω».
ἤσθόμην (ΑΟΡ β')	
ἤσθημαι	3. πληροφορούμαι, μαθαίνω: ἤσθητο ὅτι τὸ στράτευμα ἤδη ἐν Κιλικίᾳ ἦν = έμαθε ότι ήδη το στράτευμα βρισκόταν στην Κιλικία. = πυνθάνομαι, ἀκούω, μανθάνω.

ἀκούω		1. ακούω: βούλομαι δ' ὑμᾶς ἀκοῦσαι τοῦ ὄρκου = θέλω εσείς να ακούσετε τον ὄρκο. ἀκούω τι ἀπό τινος / ἐκ τινος / παρὰ τινος = ακούω κάτι από κάποιον. ἀκούω σου λέγοντος ταῦτα = σε ακούω να λες αυτά.
ἤκουον		
ἀκούσομαι (μέσο με ενεργητική σημασία)	ἀκουσθήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ α')	
ἤκουσα	ἤκούσθην (Παθ. ΑΟΡ α')	2. δίνω προσοχή, υπακούω: Φωκυλίδου οὐκ ἀκούεις; = δε δίνεις προσοχή στο Φωκυλίδη; ≠ ἀνηκουστέω «απειθαρχώ».
ἀκήκοα	ἤκουσμαι	
ἠκηκόειν		3. εἶμαι μαθητής: Παρμενίδης Ἀναξίμανδρου ἤκουσεν = ο Παρμενίδης ήταν μαθητής του Αναξίμανδρου. <ul style="list-style-type: none"> • εἶ ἀκούω ὑπό τινος = επαινούμαι από κάποιον. • κακῶς ἀκούω ὑπό τινος = κακολογούμαι από κάποιον.

άλείφω		
ἤλειφον		<p>1. αλείφω το δέρμα κάποιου με λάδι (όπως γινόταν μετά το μπάνιο ή πριν από τις ασκήσεις γυμναστικής).</p> <ul style="list-style-type: none"> μέση φωνή: αλείφομαι= αλείφω το δικό μου δέρμα με λάδι: <i>λίπα ἤλείψαντο</i> = αλείφτηκαν με πολύ λάδι. <p>2. μεταφορικά= προετοιμάζω: <i>Θεμιστοκλῆς ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς ὅλης Ἑλλάδος ἤλειφε</i> = ο Θεμιστοκλής προετοιμαζόταν για το καλό ολόκληρης της Ελλάδας.</p>
ἀλείψω	ἀλείψομαι, ἀλειφθήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ α')	
ἤλειψα	ἤλειψάμην, ἤλειψθην (Παθ. ΑΟΡ α'), ἤλίφην (Παθ. ΑΟΡ β')	
ἀλήλιφα	ἀλήλιμμαι	

χρησιμοποιείται ως παθητική φωνή του **αἰρέω**.

	ἀλίσκομαι	<p>1. για τοποθεσίες= κυριεύομαι: <i>ἡ πόλις ἐάλω</i> = η πόλη κυριεύτηκε.</p> <p>2. για πρόσωπα και πράγματα= συλλαμβάνομαι, αρπάζομαι: <i>ἀλίσκομαι πρᾶττων τι</i> = συλλαμβάνομαι (επ' αυτοφώρω) να κάνω κάτι. = ζωγρέομαι «συλλαμβάνομαι».</p> <p>3. ως νομικός όρος= καταδικάζομαι: <i>λιποταξίου γραφήν ἤλωκεν</i> = έχει καταδικαστεί για λιποταξία. <i>ἐάλωσαν ἀστρατείας</i> (δηλ. <i>γραφὴν</i>) = καταδικάστηκαν για μη εκπλήρωση της στρατιωτικής τους θητείας.</p>
Παρατ.	ἠλισκόμην	
Μέλλ. με παθ. σημ.	άλώσομαι	
Αορ. β' με παθ. σημ.	ἦλων & ἐάλων	
Παρακ. με παθ. σημ.	ἦλωκα & ἐάλωκα	
Υπερσ. με παθ. σημ.	ἠλώκειν	

ἀλλάττω (-σσω)	
-----------------------	--

ἤλλαττον		1. αλλάζω.
ἀλλάζω	ἀλλάζομαι ἀλλαχθήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ β') & ἀλλαγήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ β')	2. στην ενεργ. και τη μέση φωνή= ανταλλάσσω: ἠλλάξαντο πολλῆς εὐδαιμονίας πολλὴν κακοδαιμονίαν = ἀντάλλαξαν πολλή ευτυχία με πολλή δυστυχία (δηλαδή έδωσαν αυτοί ευτυχία και έλαβαν από άλλους δυστυχία).
ἤλλαξα	ἤλλαξάμην, ἤλλάχθην (Παθ. ΑΟΡ α') & ἤλλάγην (Παθ. ΑΟΡ β')	
ἤλλαχα	ἤλλαγμαί	3. μέση φωνή: ἀλλάττομαι= αγοράζω: ἀντ' ἀργυρίου ἀλλάττομαί τι = αγοράζω κάτι έναντι χρημάτων.
ἤλλάγμην		

ἄμαρτάνω		1. αστοχώ: τοῦ σκοποῦ ἄμαρτάνω = αστοχώ στο στόχο μου. γνώμης ἄμαρτάνει και οὐκ αἰσθάνεται = αστοχεῖ στην κρίση του και δεν το αντιλαμβάνεται.
ἡμάρτανον		
ἄμαρτήσομαι & μεταγεν. ἄμαρτήσω		
ἡμαρτον (ΑΟΡ β'), ἡμάρτησα	ἡμαρτήθην (Παθ. ΑΟΡ α')	2. κάνω λάθος: ἄκοντες ἄμαρτάνομεν = κάνουμε λάθος χωρίς τη θέλησή μας. ἡμαρτήκασι περι τῆς ὄντως οὐσίας θεῶν = έκαναν λάθος σχετικά με την πραγματικὴ οὐσία των θεῶν.
ἡμάρτηκα	ἡμάρτημαι	
	ἡμαρτήμην	

ἄπτω		ἄπτω= ανάβω, βάζω φωτιά: ἦψε τοῦ τείχους = έβαλε φωτιά στο τείχος
ἦπτον		
ἄψω	ἄψομαι, ἄφθήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ α')	ἄπτομα= αγγίζω: ἄπτει μου τοῖς λόγοις τῆς ψυχῆς = αγγίζεις την ψυχή μου με τα λόγια σου
ἦψα	ἦψάμην	
	ἦμμαι	

ἀρμόττω		1. συνενώνω. 2. τακτοποιώ. 3. ως απρόσωπο: ἀρμόττει= αρμόζει. 4. μετοχή: ἀρμόττων, -ουσα, -ον= κατάλληλος.
ἤρμοττον		
ἀρμόσω	ἀρμόσομαι	
ἤρμοσα	ἤρμοσάμην, ἤρμόσθην (Παθ. AOP α')	
ἤρμοκα	ἤρμοσμαι	

ἀρπάζω		1. αρπάζω. 2. λεηλατώ: ἀρπάζω πόλεις.
ἤρπαζον		
ἀρπάσω & ἀρπάσομαι	ἀρπαγήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ α')	
ἤρπασα	ἤρπασάμην, ἤρπάσθην (Παθ. AOP α'), ἤρπάγην (Παθ. AOP β') ἤρπάχθην (Παθ. AOP α')	
ἤρπακα	ἤρπασμαι	

ἄρχω		1. στην ενεργ. ή μέση φωνή ἄρχω ή ἄρχομαι= ξεκινώ: ἄρχομαι τοῦ πολέμου = ξεκινώ τον πόλεμο. ≠ λήγω, παύω 2. κυβερνώ (κάποιον): οἱ ἀρχόμενοι = οι υπήκοοι.
ἤρχον		
ἄρξω	ἄρξομαι	
ἤρξα	ἤρξάμην, ἤρχθην (Παθ. AOP α')	
ἤρχα	ἤργμαι	

ἄχθομαι	στενοχωριέμαι, ενοχλούμαι: <i>Ἀρίσταρχον στρατηγοῦντ' ἄχθομαι</i> = στενοχωριέμαι να είναι οΑρίσταρχος στρατηγός.
ἠχθόμην	
ἀχθέσομαι, ἀχθεσθήσομαι «θα στενοχωρηθῶ» (Παθ. ΜΕΛΛ α')	
ἠχθέσθην «στενοχωρήθηκα» (Παθ. ΑΟΡ α')	
ἤχθημαι «έχω στενοχωρηθεί»	

βάλλω		<p>1. ρίχνω κάτι εναντίον κάποιου, για να τον χτυπήσω, τον χτυπώ: <i>βάλλω τινὰ δόρατι / κεραυνῶ</i> = χτυπώ κάποιον με το δόρυ / με κεραυνό. = παίω, τύπτω, πλήττω, πατάσσω.</p> <p>2. γενικά ρίχνω: <i>βάλλω τινὰ ἐν δαπέδῳ</i> = ρίχνω κάποιον κάτω. <i>βάλλω σπόρον</i> = ρίχνω το σπόρο. = ρίπτω.</p>
ἔβαλλον		
βαλῶ	βαλοῦμαι, βληθήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ α')	
ἔβαλον (ΑΟΡ β')	ἐβαλόμην, ἐβλήθην (Παθ. ΑΟΡ β')	
βέβληκα	βέβλημαι	
ἐβεβλήκειν	ἐβεβλήμην	

βάπτω		<p>1. βυθίζω κάτι σε υγρό: <i>βάπτω εἰς ὕδωρ</i>.</p> <p>2. βυθίζω σε βαφή, βάφω: <i>ἔρια βεβαμμένα</i> = μαλλιά (ζώων) βαμμένα.</p>
ἔβαπτον		
βάψω	βάψομαι	
ἔβαψα	ἐβαψάμην, ἐβάψην (Παθ. ΑΟΡ β')	
	βέβαμμαι	

βλέπω	κοιτάζω, στρέφω το βλέμμα μου σε κάτι
ἔβλεπον	
βλέψομαι & μεταγεν. βλέψω	
ἔβλεψα	
βέβλεφα	

βλώσκω	ρήμα αυστηρά ποιητικό
ἔβλωσκον	εὐχρηστο στον αόρ. β' ἔμολον = ἦλθα: μολὼν λαβέ = ἔλα να τα πάρεις!
μολοῦμαι	
ἔμολον (ΑΟΡ β')	
μέμβλωκα	

βουλεύω		<p>1. αποφασίζω ἔπειτα ἀπὸ σκέψη ἢ σύσκεψη: <i>ἔζην Ἀθηναίοις βουλευσαί περὶ Μυτιληναίων</i> = οἱ Ἀθηναῖοι εἶχαν δικαίωμα νὰ αποφασίσουν γιὰ τὴν τύχη τῶν Μυτιληναίων.</p> <p>2. εἶμαι μέλος τῆς Βουλῆς: <i>πέρυσιν ἔλαχον βουλεύειν</i> = πέρσι κληρώθηκα βουλευτής.</p> <p>3. μέση φωνή: βουλεύομαι = κρίνω, αποφασίζω (ὅπως στὴ σημ. 1): <i>ἄριστα περὶ τῶν οἰκείων βουλεύονται</i> = αποφασίζουν γιὰ τὶς υποθέσεις τους με τὸν καλύτερο τρόπο.</p>
ἐβούλευον		
βουλεύσω	βουλεύσομαι	
ἐβούλευσα	ἐβουλευσάμην, ἐβουλεύθην (Παθ. ΑΟΡ α')	
βεβούλευκα	βεβούλευμαι	

βούλομαι	θέλω: οὐ τοῦτο βούλονται. εἰ βούλει = αν θέλεις. = επιθυμέω -ῶ τινος, ἐθέλω.
ἐβουλόμην & ἠβουλόμην	
βουλήσομαι	
ἐβουλήθην & ἠβουλήθην (Παθ. AOP α')	
βεβούλημαι	

γίγνομαι	<p>1. για πρόσωπα= γεννιέμαι: Δαρείου καὶ Παρυσάτιδος γίνονται παῖδες δύο = από το Δαρείο και την Παρυσάτιδα γεννιούνται δύο παιδιά.</p> <ul style="list-style-type: none"> κατάγομαι: οὕτως καλῶς καὶ γνησίως γεγόναμεν = από τόσο καλή και ευγενή γενιά καταγόμαστε. <p>2. φτάνω: ἐγένετο εἰς Ἀθήνας.</p> <p>3. γίνομαι, αποδεικνύομαι: ἀνὴρ ἀγαθὸς γενοῦ = να φανείς ενάρετος άνθρωπος.</p> <p>4. για πράγματα= παράγομαι: ὁ ἐκ τῆς χώρας γιγνόμενος σῖτος = το σιτάρι που παράγεται στη χώρα μας.</p> <p>5. συμβαίνω: ἐγένετο μάχη = έγινε μάχη. τὸ γενόμενον = το γεγονός.</p>
ἐγιγνόμην	
γενήσομαι	
ἐγενόμην (AOP β')	
γέγονα & γεγένημαι	

γράφω	<p>1. χαράζω γράμματα, και κατ' επέκταση διατυπώνω γραπτώς, γράφω: γράφω ἐπιστολήν.</p> <ul style="list-style-type: none"> γράφω νόμον / ψήφισμα = προτείνω νόμο / ψήφισμα. 	
ἔγραφον		
γράφω		γράφομαι, γραφήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ β')
ἔγραψα		ἔγραψάμην, ἐγράφην (Παθ. AOP β')
γέγραφα		γέγραμμαι

	ἐγεγράμμην	<p>2. ζωγραφίζω: ἀνδριάντα γράφω = ζωγραφίζω ένα ἀγαλμα. εἰκὼν γεγραμμένη. = ζωγραφέω -ῶ.</p> <p>3. μέση φωνή: γράφομαι= καταγγέλλω: οἱ γραψάμενοι = αὐτοὶ που ἔχουν καταγγείλει, οἱ μηνυτές, τοὺς ἀρχαίους θεοὺς οὐ νομίζοντα ἐγράψατό με = με κατάγγειλε, ἐπειδὴ δὴθεν δεν πιστεύω στους παλιούς θεοὺς.</p>
--	------------	---

δάκνω		1. δαγκώνω.
ἔδακνον		2. μεταφορικά, συχνά στην παθ. φωνή ερεθίζω, πληγώνω την ψυχή κάποιου: δηχθεῖσα κέντροις ἠράσθη... = αφού πληγώθηκε από το κεντρί (του ἔρωτα), ερωτεύτηκε τον...
δήξομαι	δηχθήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ α')	
ἔδακον (ΑΟΡ β')	ἔδηχθην (Παθ. ΑΟΡ α')	
δέδηχα	δέδηγμαι	

	δέχομαι	
Παρατ.	ἔδεχόμην	1. δέχομαι, καλωσορίζω, εγκρίνω, συμφωνώ.
Μέλλ.	δέξομαι	
Αόρ.	ἔδεξάμην	2. περιμένω την επίθεση κάποιου.
Παθ. μέλλ. με ενεργ. σημ.	δεχθήσομαι «θα δεχθῶ κάτι» (Παθ. ΜΕΛΛ α')	
Παθ. αόρ. με ενεργ. σημ.	ἔδέχθην «δέχθηκα κάτι» (Παθ. ΑΟΡ α')	
Παρακ.	δέδεγμαι	

διαλέγομαι	1. διαλέγω (Ενεργητική Φωνή) ξεχωρίζω κάτι, το ξεδιαλέγω: τὸ πτόνον διαλέγει τοὺς ἀθέρας = το φτυάρι ξεδιαλέγει τα στάχυα. = διακρίνω. 2. διαλέγομαι (Μέση Φωνή) συνομιλώ: διαλέγομαί τινι/πρός τινα = συζητώ με κάποιον.
διελεγόμην	
διαλέξομαι & διαλεχθήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ α')	
διελέχθην (Παθ. ΑΟΡ α') & διελέγην (Παθ. ΑΟΡ β')	
δειίλεγμα	
δειίλεγμην	

διδάσκω	1. διδάσκω: πολλά διδάσκει με ὁ πολὺς βίος = τα πολλά χρόνια της ζωής μου μου μαθαίνουν πολλά. <ul style="list-style-type: none"> • ειδικότερα για δραματικό ή διθυραμβικό ποιητή που δίδασκε στα μέλη του χορού το χορό τους και στους ηθοποιούς τους ρόλους τους. 2. α. μέση φωνή: διδάσκομαι=φροντίζω να διδαχθεί κάποιος: διδάσκομαι τὸν υἱόν = στέλνω το γιο μου στο δάσκαλο. β. παθ. φωνή: διδάσκομαι=μαθαίνω. 3. εξηγώ: πῶς δῆ; δίδαζον = πῶς ακριβῶς; ἐξήγησέ μου.	
ἐδίδασκον		
διδάξω		διδάξομαι, διδαχθήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ α')
ἐδίδαξα		ἐδίδαξάμην, ἐδιδάχθην (Παθ. ΑΟΡ α')
δεδίδαχα		δεδίδαγμα

διώκω		<p>1. καταδιώκω κάποιον για να τον συλλάβω, τον κυνηγώ.</p> <p>2. προσπαθώ να πετύχω κάτι, επιδιώκω: <i>διώκω τιμάς</i>.</p> <p>3. ως δικανικός όρος, συχνά με γεν. που δηλώνει την ποινή ή την αιτία (το αδίκημα) καταγγέλλω κάποιον ενώπιον του δικαστηρίου: <i>διώκω τινά θανάτου</i> = για κατηγορία που τιμωρείται με θάνατο. <i>διώκω φόνου</i> = με την κατηγορία για φόνο.</p> <p>4. ο διώκων= ο κατήγορος: <i>κοινοὶ τῶ τε διώκοντι καὶ τῶ φεύγοντι</i> = αμερόληπτοι απέναντι στον κατήγορο και τον κατηγορούμενο. ≠ ὁ φεύγων «ο κατηγορούμενος».</p>
ἐδίωκον		
διώξω	διωχθήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ α')	
ἐδίωξα	ἐδίωχθην (Παθ. ΑΟΡ α')	
δεδίωχα	δεδίωγμαι	

δράττομαι	<p>με γεν. πράγματος =αρπάζω με το χέρι, παίρνω μια χούφτα από κάτι: <i>δράττομαι τῶν ἀλῶν</i> = παίρνω μια χούφτα αλάτι.</p> <ul style="list-style-type: none"> Μεταφορικά: <i>δράττομαι τῆς ἐλπίδος</i> = αρπάζω την ελπίδα.
ἐδραττόμην	
δράξομαι	
ἐδραξάμην	
δέδραγαμαι	

ἐγκωμιάζω	<p>επαινώ, εκθειάζω: <i>ταῦτα δὴ καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐγκωμιάζουσι</i> <i>δικαιοσύνην</i> = αυτά και άλλα παρόμοια εγκώμια έχουν για τη δικαιοσύνη. = επαινέω.</p>
ἐνεκωμιάζον	
ἐγκωμιάσω & ἐγκωμιάσομαι	
ἐνεκωμιάσα	
ἐγκεκωμιάκα	
ἐγκεκωμιάσμαι	

ἐθέλω & θέλω	<p>1. είμαι πρόθυμος, εκφράζει κυρίως συγκατάθεση παρά προτίμηση και επιθυμία, σε αντίθεση προς το βούλομαι: <i>εἰ βούλει, ἐγὼ ἐθέλω</i> = αν θέλεις, εγώ είμαι πρόθυμος.</p> <p>2. με άρνηση οὐκ ἐθέλω σχεδόν σημαίνει δεν μπορώ: <i>τὰ μὲν χωρία και τὰ δένδρα οὐδὲν μ' ἐθέλει διδάσκειν</i> = οι τόποι της υπαίθρου και τα δέντρα δεν μπορούν να με διδάσκουν τίποτε.</p>
ἤθελον	
(ἐ)θελήσω	
ἤθελισα	
ἤθελικα	
ἤθελήκειν	

εἶμι	<p>1. υπάρχω: <i>ἂν ἦ τὸ στράτευμα</i> = αν το στράτευμα υπάρχει.</p> <p>2. ως απρόσ. ρήμα που συντάσσεται με απαρέμφατο ἔστι =είναι δυνατό: <i>τούτων ἔστι τεκμήρια ὅρᾶν τὰ τρόπαια</i> = είναι δυνατό να βλέπει κανείς ως αποδείξεις τούτων τα τρόπαια.</p> <p>3. είμαι: <i>σοφός ἐστιν</i> = είναι σοφός.</p> <p>4. με δοτική κτητική ἔχω: <i>ἔστι μοι καλὴ θυγάτηρ</i> = ἔχω όμορφη κόρη.</p>
ἦν & ἦ	
ἔσομαι	
ἐγενόμην (AOP β')	
γέγονα	
ἐγεγόνειν	

ἐλέγχω		<p>1. ανακρίνω, εξετάζω.</p> <p>2. κατηγορώ κάποιον: <i>ἐλεγχθήσεται γελοῖος ὢν</i> = θα κατηγορηθεῖ ότι είναι γελοῖος.</p> <p>3. αποδεικνύω.</p> <p>4. ανασκευάζω, αναιρώ (επιχείρημα).</p>
ἤλεγχον		
ἐλέγξω	ἐλεγχθήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ α')	
ἤλεγξα	ἤλέγχθην (Παθ. AOP α')	
	ἐλήλεγμαι	
	ἐληλέγμην	

ἐργάζομαι	1. κατασκευάζω ή κατεργάζομαι: <i>εἰργάσαντο οἰκοδόμημα</i> = κατασκεύασαν ένα κτήριο. <i>ἐργάζομαι λίθους</i> = κατεργάζομαι πέτρες. 2. κάνω, προξενώ: <i>πολλὰ κακὰ ἡμῶς εἰργασμένοι εἰσίν</i> = μας έχουν κάνει πολλά κακά. 3. κερδίζω από την εργασία μου: <i>ἐργάζεται τὰ ἐπιτήδεια</i> = κερδίζει τα προς το ζην με την εργασία του.
εἰργαζόμεν & ἠργαζόμεν	
ἐργάσομαι, ἐργασθήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ α')	
εἰργασάμεν & ἠργασάμεν, εἰργάσθην (Παθ. ΑΟΡ α')	
εἵργασμαι	

ἐσθίω		τρώω: <i>ἐσθίω τινός</i> = τρώω από κάτι.
ἤσθιον		
ἔδομαι		
ἔφαγον (ΑΟΡ β')	ἠδέσθην (Παθ. ΑΟΡ α')	
ἐδήδοκα	ἐδήδεσμαι	
ἐδηδόκειν		

εὕρισκω		1. βρίσκω: <i>εὕρισκω εὔρημα</i> = βρίσκω κάτι ανέλπιστο. • μέση φωνή: εὕρισκομαι= εξευρίσκω, βρίσκω: <i>ἐπειρῶντο ὄφελίαν τινὰ ἀπ' αὐτῶν εὕρισκεσθαι</i> = προσπαθούσαν να βρουν κάποιο ὄφελος από αυτούς. 2. για εμπορεύματα= βρίσκω, πιάνω μια τιμή: <i>πόσον ἂν οἶει εὕρειν τὰ σὰ κτήματα πωλούμενα;</i> = πόσα φαντάζεσαι ότι μπορούν να πιάσουν τα κτήματά σου, αν πουληθούν;
ηὔρισκον & εὔρισκον		
εὕρησω	εὕρησομαι, εὕρεθήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ α')	
ηὔρον & εὔρον (ΑΟΡ β')	ηὔρομην & εὕρομην (ΑΟΡ β') ηὔρέθην & εὕρέθην (Παθ. ΑΟΡ α')	
εὔρηκα	ηὔρημαι & εὔρημαι	
	ηὔρημην & εὕρημην	

εὐχομαι	1. προσεύχομαι. 2. προσεύχομαι ζητώντας κάτι: <i>εὐχομαι τοῖς θεοῖς πολλὰ ἀγαθὰ ὑπὲρ τινος</i> = προσεύχομαι στους θεούς ζητώντας πολλά αγαθά για κάποιον.
ἠυχόμεν	
εὐξομαι	
ἠυξάμεν	
ἠϋγμαι	
ἠϋγμεν	

ἔχω	ἔχομαι	1. ἔχω 2. σε εκφράσεις: α. οὐκ ἔχω δεν ξέρω: <i>οὐκ ἔχει ὅ,τι χρῆ λέγειν</i> = δεν ξέρει τι πρέπει να πει. β. καλῶς ἔχει / κακῶς ἔχει τα πράγματα= πηγαίνουν καλά / κακά. γ. ἔχω + απαρέμφατο= μπορώ να + ρήμα: <i>ἔχω εἰπεῖν τι</i> = μπορώ να πω κάτι.
εἶχον	εἶχόμεν	
ἔξω & σχήσω	ἔξομαι & σχήσομαι	
ἔσχον (AOP β')	ἔσχόμεν (AOP β')	
ἔσχηκα	ἔσχημαι	

ἤδομαι	ευχαριστούμαι, χαίρομαι: <i>ἦσθη ἀκούσας</i> = χάρηκε που το άκουσε. <i>ἡ πόλις βραχέα ἠσθεῖσα, μεγάλη ζημιώσεται</i> = η πόλη, αν και για λίγο θα χαρεί, θα πάθει μεγάλη ζημιά. = εὐφραίνομαι, χαίρω.
ἠδόμεν	
ἠσθήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ α')	
ἠσθην (Παθ. AOP α')	

θαυμάζω		1. θαυμάζω, βλέπω ή αντιμετωπίζω κάτι με θαυμασμό: <i>θαυμάζω τινά ἐπὶ σοφία</i> = θαυμάζω κάποιον για τη σοφία του. 2. εκπλήσσομαι, απορώ, παραξενεύομαι: <i>θαυμάζω τούτου τῆς διανοίας</i> = απορώ με τον τρόπο σκέψης αυτού του ανθρώπου.
ἐθαύμαζον		
θαυμάσομαι	θαυμαστήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ α')	
ἐθαύμασα	ἐθαυμάσθην (Παθ. AOP α')	
τεθαύμακα	τεθαύμασμαι	

θεραπεύω		<p>1. υπηρετώ κάποιον, του προσφέρω τις υπηρεσίες μου.</p> <ul style="list-style-type: none"> • ειδικότερα λατρεύω ένα θεό: <i>θεραπεύω</i> τους θεούς/τόν Διόνυσον. <p>2. κολακεύω: <i>θεραπεύω</i> τὸ πλῆθος = κολακεύω το λαό.</p> <p>3. φροντίζω για κάτι: <i>θεραπεύω</i> τὸ σῶμα = ικανοποιώ τις ανάγκες του σώματος. <i>θεραπεύω</i> τὴν διάνοιαν = αναπτύσσω το μυαλό μου. <i>θεραπεύω</i> τὸ ζυμφέρον = φροντίζω για το συμφέρον μου.</p> <p>4. θεραπεύω κάποιον ή κάτι ως γιατρός: <i>θεραπεύω</i> τὸ σῶμα/τοὺς ὀφθαλμούς. = ιάομαι.</p> <p>5. καλλιεργώ: <i>θεραπεύω</i> τὴν γῆν.</p>
ἐθεράπευον		
θεραπεύσω	θεραπεύσομαι, θεραπευθήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ α')	
	ἐθεραπευσάμην, ἐθεραπεύθην (Παθ. ΑΟΡ α')	

θηρεύω		<p>1. κυνηγώ: <i>θηρεύω</i> ὄρνιθας ἀγρίας = κυνηγώ ἀγρία πουλιά. <i>θηρεύω</i> ἰχθύς = ψαρεύω. = ἀγρεύω, θηράω.</p> <p>2. μεταφορικά= προσπαθώ να πετύχω κάτι: <i>θηρεύω</i> εὐδαιμονίαν.</p>
ἐθήρευον		
θηρεύσω	θηρεύσομαι	
ἐθήρευσα	ἐθήρευσάμην, ἐθήρευθην (Παθ. ΑΟΡ α')	
τεθήρευκα	τεθήρευμαι	

θύω		<p>1. θυσιάζω: <i>θύω</i> θεοῖς = προσφέρω θυσία στους θεούς. <i>θύω</i> ἑκατόν βοῦς = θυσιάζω εκατό βόδια.</p> <p>2. μέση φωνή: <i>θύομαι</i>= προσφέρω θυσία, για να μάθω κάτι από τους θεούς: <i>ἐπ' ἐξόδῳ ἐθύετο</i> Ξενοφῶν = ο Ξενοφών πρόσφερε θυσίες, για να μάθει αν πρέπει να επιχειρήσει την έξοδο.</p> <p>3. γιορτάζω προσφέροντας θυσίες ή προσφορές: <i>βασιλέως γενέθλια</i></p>
ἔθυον		
θύσω	θύσομαι	
ἔθυσα	ἔθυσάμην, ἐτύθην (Παθ. ΑΟΡ α')	
τέθυκα	τέθυμαι	

		πᾶσα ἡ Ἀσία θύει = ολόκληρη η Ασία γιορτάζει τα γενέθλια του βασιλιά.
--	--	---

ἰδρύνω		1. βάζω κάποιον να καθίσει κάπου, τον εγκαθιστώ: <i>ἰδρύνσας τὸν στρατὸν ἠσύχαζε</i> = αφού έβαλε το στρατό να στρατοπεδεύσει, περίμενε ἠσυχος. 2. μέση φωνή: ἰδρύνομαι= στήνω, ανεγείρω: <i>ἰδρύνομαι βωμοὺς καὶ ἀγάλματα θεῶν</i> = ανεγείρω βωμούς και στήνω ἀγάλματα θεῶν.
ἰδρυνον		
ἰδρύνσω	ἰδρυθήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ α')	
ἰδρυσσα	ἰδρυσάμην, ἰδρύθην (Παθ. ΑΟΡ α')	
ἰδρυκα	ἰδρυμαι	

ἰσχύω		1. έχω σωματική δύναμη: <i>ζῶν καὶ ἰσχύων</i> = ζωντανός και δυνατός. = ρώννυμαι. ≠ ἀσθενέω -ῶ. 2. έχω πολιτική ισχύ και εξουσία, επιβάλλομαι στους άλλους, είμαι ισχυρός: <i>τῆς προσόδου, δι' ἣν ἰσχύομεν, στερήσεσθε</i> = θα στερηθείτε τα έσοδα, χάρη στα οποία είμαστε ισχυροί πολιτικά. <i>ἰσχύομεν πρὸς τοὺς πολεμίους τῶδε</i> = είμαστε ισχυροί απέναντι στους εχθρούς μας χάρη σε αυτό.
ἰσχυον		
ἰσχύσω		
ἰσχυσα		
ἰσχυκα		

κελεύω		1. διατάζω: <i>ἐκέλευσαν τὸν Ἀστύοχον βοηθεῖν αὐτοῖς</i> = διέταξαν τον Αστύοχο να τους βοηθήσει. 2. προτρέπω, παρακινώ, παροτρύνω. 3. προτείνω κάτι: <i>τοὺς ἄλλους ξένους εἶναι κελεύω</i> = προτείνω οι άλλοι να είναι μισθοφόροι.
ἐκέλευον		
κελεύσω		
ἐκέλευσα	ἐκελευσάμην, ἐκελεύσθην (Παθ. ΑΟΡ α')	
κεκέλευκα	κεκέλευσμαι	

κηρύττω		<p>1. ανακηρύσσω κάποιον νικητή: κηρύττεται και ἄθλα λαμβάνει = ανακηρύσσεται νικητής και παίρνει ἔπαθλα.</p> <p>2. αναγγέλλω με κήρυκα: προσίεμαι τὰ κεκηρυγμένα = αποδέχομαι ὅσα ἔχει αναγγεῖλει ο κήρυκας.</p> <p>3. παραγγέλλω με κήρυκα: ἐκήρυξαν, εἰ βούλονται, τὰ ὅπλα παραδοῦναι = τους παρήγγειλαν, αν θέλουν, να παραδώσουν τα ὅπλα.</p>
ἐκήρυττον		
κηρύξω	κηρυχθήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ α')	
ἐκήρυξα	ἐκηρύχθην (Παθ. ΑΟΡ α')	
κεκήρυχα	κεκήρυγμαι	

κινδυνεύω		<p>1. ρίγνομαι στον κίνδυνο, επιδεικνύω τόλμη: ἐτοίμως κινδυνεύω πρὸς τοὺς πολεμίους = με προθυμία ρίγνομαι στον κίνδυνο εναντίον των εχθρών.</p> <p>2. κινδυνεύω, εἶμαι σε κίνδυνο, διατρέχω κίνδυνο, διακινδυνεύω.</p>
ἐκινδύνευον		
κινδυνεύσω	κινδυνευθήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ α')	
κεκινδύνευκα		

κλέπτω		<p>1. κλέβω: κλέπτω ἐξ ἱερῶν = κλέβω ἀπὸ τα ἱερά.</p> <p>2. εξαπατό: κλέπεται ὁ ἀκροατής = εξαπατάται, παραπλανάται, ο ακροατής.</p> <p>3. αποκρύπτω.</p>
ἔκλεπτον		
κλέψω & κλέψομαι		
ἔκλεψα	ἐκλάπην (Παθ ΑΟΡ β')	
κέκλοφα	κέκλεμμαι	

κολάζω		1. περιορίζω, συγκρατώ: <i>κολάζω τὰς ἐπιθυμίας</i> = συγκρατώ τις επιθυμίες μου. 2. τιμωρώ: <i>κολάζω τινὰ πλῆγαῖς</i> = τιμωρώ κάποιον κτυπώντας τον.
ἐκόλαζον		
κολάσω	κολάσομαι, κολασθήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ α')	
ἐκόλασα	ἐκολασάμην, ἐκολάσθην (Παθ. ΑΟΡ. α')	
	κεκόλασμαι	

κόπτω		1. κτυπώ ζώο με τσεκούρι, για να το σφάζω: <i>κόπτω βοῦς</i> = σφάζω βόδια. 2. αποκόπτω, κόβω κάτι με κτυπήματα: <i>κόπτω δένδρα</i> . 3. <i>κόπτω τὴν θύραν</i> = κτυπώ την πόρτα. = κρούω την θύραν. 4. μέση φωνή: <i>κόπτομαι</i> = χτυπώ το στήθος ή το κεφάλι μου από θλίψη, <i>χτυπιέμαι: ἐκείνην ἀπήγόν τινες βοῶσάν τε καὶ κοπτομένην</i> = την απομάκρυναν κάποιοι, ενώ κραύγαζε και χτυπιόταν.
ἔκοπτον		
κόψω		
ἔκοψα	ἐκόπτην (Παθ. ΑΟΡ β')	
κέκοφα		

κρούω		1. κτυπώ: <i>κρούω τὰ ὄπλα πρὸς ἄλληλα</i> = κτυπώ τα όπλα το ένα πάνω στο άλλο. 2. κρούω τὴν θύραν κτυπώ την πόρτα. = κόπτω τὴν θύραν. 3. για ναύτες: <i>κρούομαι πρύμναν</i> = υποχωρώ.
ἔκρουον		
κρούσω	κρούσομαι	
ἔκρουσα	ἐκρουσάμην, ἐκρούσθην (Παθ. ΑΟΡ α')	
κέκρουκα	κέκρου(σ)μαι	

κωλύω		<p>1. εμποδίζω: <i>κωλύω τινά τινός</i> = εμποδίζω κάποιον από κάτι. <i>κωλύω τινά (μὴ) ποιεῖν τι</i> = εμποδίζω κάποιον να κάνει κάτι. <i>κωλύω τὴν πάροδο</i> = εμποδίζω τη διέλευση.</p> <p>2. συχνά στο γ' πρόσωπο: <i>οὐδὲν κωλύει</i> = τίποτε δεν εμποδίζει, κανένα εμπόδιο δεν υπάρχει, καμία αντίρρηση δεν υπάρχει, κανένα πρόβλημα: <i>τό γ' ἐμὸν οὐδὲν κωλύει</i> = από την πλευρά μου δεν υπάρχει καμία αντίρρηση.</p>
ἐκώλυον		
κωλύσω	κωλύσομαι, κωλυθήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ α')	
ἐκώλυσα	ἐκωλύθην (Παθ. ΑΟΡ α')	
κεκώλυκα	κεκώλυμαι	
	ἐκεκωλύμην	

λαγχάνω		<p>1. παίρνω κάτι με κλήρωση: <i>λαγχάνω τινά διδάσκαλον</i> = μου ορίζεται με κλήρο κάποιος ως δάσκαλος.</p> <p>2. αναδεικνύομαι σε ένα αξίωμα με τη μέθοδο της κλήρωσης (σε αντιδιαστολή προς το <i>χειροτονοῦμαι</i>): <i>ὁ λαχὼν πολεμαρχεῖν</i> = αυτός που κληρώθηκε να γίνει πολεμαρχός.</p>
ἐλάγχανον		
λήξομαι		
ἔλαχον (ΑΟΡ β')	ἐλήχθην (Παθ. ΑΟΡ α')	
εἴληγα	εἴληγμαι	
εἰλήχειν		

λαμβάνω		<p>1. πιάνω κάτι με το χέρι: <i>λαμβάνω μαστίγα καὶ ἡνία</i> = πιάνω το μαστίγιο και τα χαλινάρια. <i>λαμβάνω τινά τῆς ζώνης</i> = πιάνω κάποιον από τη ζώνη.</p> <p>2. συλλαμβάνω: <i>ζῶντες ἐλήφθησαν</i> = πιάστηκαν ζωντανοί.</p> <p>3. έκφραση: <i>δίκην λαμβάνω παρά τινος</i> = τιμωρώ κάποιον. ≠ <i>δίκην δίδωμί τινι</i> = τιμωρούμαι από κάποιον.</p>
ἐλάμβανον		
λήψομαι (μέσο με ενεργητική σημασία)	ληφθήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ α')	
ἔλαβον (ΑΟΡ β')	ἐλαβόμην, ἐλήφθην (Παθ. ΑΟΡ α')	
εἴληφα	εἴλημμαι	
εἰλήφειν		
εἰλήμμην		

λανθάνω		1. διαφεύγω την προσοχή κάποιου, μένω απαρατήρητος (συντά με μετοχή), οπότε μεταφράζουμε τη μετοχή με ρήμα και το λανθάνω με επίρρημα ή επιρρηματική φράση <i>έλαθεν ἀποδράς</i> = απέδρασε χωρίς να τον πάρουν είδηση
ἐλάνθανον		
λήσω	λήσομαι	2. μέση και παθ. φωνή, με γενική: λανθάνομαι τινος= ξεχνώ κάποιον: <i>ἐταίρων πάντων</i> <i>λέλησται</i> = έχει ξεχάσει όλους τους φίλους του. = ἐπιλανθάνομαι.
ἔλαθον (ΑΟΡ β')	ἐλαθόμην (ΑΟΡ β')	
λέληθα	λέλησμαι	
ἐλελήθειν	λέλησμαι	

λέγω (Λ) ποιητικό ρήμα· στον πεζό λόγο απαντά ως σύνθ. συνήθως με τις προθέσεις <i>σύν</i> , <i>έκ</i> : συλ-λέγω, έκ-λέγω		συλλέγω, μαζεύω, κατατάσσω.
ἔλεγον		
λέξω	λέξομαι, λεγήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ β')	
ἔλεξα	ἐλεξάμην, ἐλέχθην (Παθ. ΑΟΡ α'), ἐλέγην (Παθ. ΑΟΡ β')	
	εἴλεγμαι	

λέγω (B)		1. μιλά, λέω: λέγε εἴ τι θέλεις = αν θέλεις κάτι, πες το. οὐδὲν λέγεις = δε λες τίποτε (δε λες κάτι σημαντικό).
ἔλεγον		
λέξω & ἐρῶ	ῥηθήσομαι & λεχθήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ α')	<ul style="list-style-type: none"> λέγω κατά τινος = κατηγορώ κάποιον. λέγω ὑπέρ τινος = υπερασπίζομαι κάποιον.
ἔλεξα & εἶπα, εἶπον (AOP β')	ἔρρηθην & ἐλέχθην (Παθ. AOP α')	2. διατάζω, ορίζω: ὡς ὁ νόμος λέγει = ὅπως ορίζει ο νόμος.
εἶρηκα	εἶρημαι & λέλεγμαι	3. εννοώ: οὐ μανθάνω ὃ λέγεις = δεν καταλαβαίνω τι εννοείς.
		4. παθ. φωνή, γ' πρόσ. λέγεται λέει ο κόσμος, λένε: θανεῖν ἐλέχθη = είπαν ὅτι πέθανε. <ul style="list-style-type: none"> τὸ λεγόμενον = ὅπως λένε: ἀλλ' ἦ, τὸ λεγόμενον, κατόπιν ἐορτῆς ἤκομεν; = μα μήπως, ὅπως λένε, ἤρθαμε κατόπιν εορτῆς (δηλ. καθυστερημένα);

λείπω		1. αφήνω, εγκαταλείπω: λείπω τὴν πόλιν = εγκαταλείπω την πόλη.
ἔλειπον		2. παθ. φωνή: λείπομαι α. μένω πίσω, εγκαταλείπομαι: οἱ δὲ μόνοι λείπονται = και αυτοί μένουν μόνοι. β. υπολείπομαι, απομένω: ὀλίγων ἡμερῶν σιτία λείπεται = απομένουν τροφές για λίγες μέρες. γ. μένω πίσω, καθυστερώ: μακρὰν λελειμμένος = ἔχοντας μείνει πολύ πίσω. δ. είμαι κατώτερος ἢ χειρότερος ἀπὸ κάποιον ἄλλον: ἀνὴρ ζύνεσιν οὐδενὸς λειπόμενος = άντρας που δεν είναι ἀπὸ κανέναν κατώτερος ως προς τη σύνεση.
λείψω	λείψομαι, λειφθήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ α')	
ἔλειψα & ἔλιπον (AOP β')	ἐλιπόμην (AOP β'), ἐλείφθην (Παθ. AOP α')	
λέλοιπα	λέλειμμαι	
ἐλελοίπειν	ἐλελείμμην	3. δεν υπάρχω, λείπω: οὐ ποτε ἔρις λείψει κατὰ πόλεις = δε θα λείψει ποτέ η διχόνοια ἀπὸ τις πόλεις.

λύω		1. λύνω, χαλαρώνω: λύω ζωστήρα = λύνω το ζωστήρα. λύω ιστία = χαλαρώνω τα πανιά του πλοίου.
ἔλυον		
λύσω	λύσομαι, λυθήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ α')	2. ελευθερώνω: λύω τινὰ δεσμῶν = ελευθερώνω κάποιον από τα δεσμά του.
ἔλυσα	ἔλυσάμην, ἐλύθην (Παθ. AOP α')	3. διαλύω, διασκορπίζω ένα σύνολο ανθρώπων: λύω ἀγοράν = διαλύω τη συνέλευση. ἐλύθη ἡ στρατιά = διασκορπίστηκε ο στρατός.
λέλυκα	λέλυμαι	
ἔλελύκειν	ἔλελύμην	4. δίνω τέλος σε κάτι: λύω φόβον = παύω να φοβάμαι. λύω βίον = πεθαίνω. • ακυρώνω, καταργώ: λύω τὰς σπονδάς = ακυρώνω τη συμφωνία.

μανθάνω	1. μαθαίνω: μανθάνω παρά τινος/ἐκ τινος = μαθαίνω από κάποιον.
ἐμάνθανον	2. αντιλαμβάνομαι: εἰ μὴ μανθάνετε κακὰ σπεύδοντες, ἀζύνετοί ἐστε = αν δεν αντιλαμβάνεστε ότι επιδιώκετε κακά πράγματα, είστε ανόητοι.
μαθήσομαι	
ἔμαθον (AOP β')	3. καταλαβαίνω: οὐ δύναμαι μαθεῖν τὰ λεγόμενα = δεν μπορώ να καταλάβω αυτά που λέγονται. οὐ πάνυ μανθάνω = καθόλου δεν καταλαβαίνω.
μεμάθηκα	
ἔμεμαθήκειν	

μέλλω	1. σκοπεύω να κάνω κάτι, πρόκειται να κάνω κάτι: προεδήλου ἂ ἔμελλε πράξειν = δήλωνε εκ των προτέρων τι σκόπευε να κάνει.
ἔμελλον & ἤμελλον	2. αναβάλλω, καθυστερώ: τοῦς ξυμμάχους οὐ μελλήσομεν τιμωρεῖν = δε θα καθυστερήσουμε να βοηθήσουμε τους συμμάχους.
μελλήσω	
ἔμελλησα	3. μετοχή μέλλον α. αυτός που πρόκειται να...: ὁ μέλλον θνήσκειν = αυτός που πρόκειται να πεθάνει. ὁ μέλλον χρόνος = το μέλλον. β. ουδέτερο τὸ μέλλον & τὰ μέλλοντα αυτό που πρόκειται να συμβεῖ προσεχώς: τῶν μελλόντων εἰκαστής = αυτός που μπορεί να εικάσει (να προβλέψει) τα μέλλοντα. NE στη φρ. τι μέλλει γενέσθαι; (= τι πρόκειται να γίνει); μηχ. μέλλον / μέλλουσα / μέλλον (με τη σημ. 3α) και το μέλλον (ως ουσιαστ. με τη σημ. 3β).

μέλω (συνήθως στο γ' πρόσωπο ενικού μέλει)	<p>1. είμαι αντικείμενο σκέψης ή φροντίδας: ταῦτα οὖν θεῶν μελήσει = γι' αυτά θα φροντίσει ο θεός. τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἴσως ἄλλω μελήσει = για τα υπόλοιπα θα φροντίσει ἴσως κάποιος άλλος.</p> <p>2. απρόσ. μέλει μοί τινος φροντίζω για κάτι, ασχολούμαι με κάτι: πάνυ μοι μέλει τοῦ ἄσματος = ασχολούμαι πολύ με το τραγούδι αυτό.</p> <p>ΝΕ με μέλει = με νοιάζει, με ενδιαφέρει</p>
ἔμελε	
μελήσει	
ἐμέλησε	
μεμέληκε	
ἐμεμελήκει	

μέμφομαι	<p>1. κατηγορώ, επικρίνω κάποιον: μέμφομαι τὸν θέντα τὸν νόμον = επικρίνω αυτόν που θέσπισε το νόμο.</p> <p>2. παραπονούμαι: μέμφομαι τῶν γεγενημένων = παραπονιέμαι για ὅσα ἔχουν γίνει.</p>
ἐμεμφόμην	
μέμψομαι	
ἐμεμψάμην, ἐμέμφθην (Παθ.ΑΟΡ α')	
«κατηγορήσα»	

μηνύω		<p>1. κάνω κάτι γνωστό, το αποκαλύπτω: μηνύω τινὰ ἐξ ἐπιβουλῆς ἀποθανόντα = αποκαλύπτω ὅτι κάποιος πέθανε ἔπειτα ἀπὸ εχθρική ἐνέργεια.</p> <p>2. καταγγέλλω κάποιον, καταθέτω μήνυση ἐναντίον του.</p>
ἐμήνυον		
μηνύσω	μηνυθήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ α')	
	ἐμηνύθην (Παθ. ΑΟΡ α')	
μεμήνυκα	μεμήνυμαι	

μιμνήσκω		<p>1. θυμίζω.</p> <p>2. μέση φωνή: μιμνήσκομαι= θυμάμαι: μέμνημαι ἀκούσας ποτέ σου ὅτι... = θυμάμαι ὅτι κάποτε ἀκουσα ἀπὸ σένα ὅτι... ≠ ἀμνημονέω -ᾶ, ἐπιλανθάνομαι «ξεχνῶ».</p> <p>3. αναφέρω κάτι ἢ κάποιον, το(ν) μνημονεύω: ἐμνήσθησαν περὶ αὐτοῦ = αναφέρθηκαν σ' αὐτόν.</p>
ἐμίμνησκον		
μνήσω	μνήσομαι, μνησθήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ α') «θα θυμηθῶ»	
ἐμνησα	ἐμνησάμην ἐμνήσθην (Παθ. ΑΟΡ α') «θυμήθηκα»	
	μέμνημαι «θυμάμαι» Μέσ. ΠΡΚ. με σημ. ΕΝΣ.	
	ἐμεμνήμην	

νομίζω		<p>1. καθιερώνω κάτι: τοῦτο Κύρος ἐνόμισεν = ο Κύρος το καθιέρωσε αυτό. νομίζεται = είναι καθιερωμένο. τὰ νομιζόμενα / τὰ νενομισμένα = τα καθιερωμένα.</p> <p>2. με δοτική= κάνω χρήση, μεταχειρίζομαι: ἀγῶσι καὶ θυσίαις νομίζω = κάνω χρήση διαγωνισμών και θυσιών.</p> <p>3. θεωρώ, νομίζω: τοὺς κακοὺς χρηστοὺς νομίζω = θεωρώ τους κακούς καλούς.</p> <ul style="list-style-type: none"> • νομίζω θεός= πιστεύω ότι υπάρχουν θεοί.
ἐνόμιζον		
νομιῶ	νομισθήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ α')	
νενόμικα	νενόμισμαι	

οἶμαι & οἶμαι	<p>φαντάζομαι, νομίζω, πιστεύω: ᾤοντο ὀλίγων ἐτῶν καθαιρήσειν τὴν τῶν Ἀθηναίων δύναμιν = νόμιζαν ότι μέσα σε λίγα χρόνια θα κατέλυαν τη δύναμη των Αθηναίων. = δοκέω, ἡγέομαι.</p>
ὠόμην & ᾤμην	
οἰήσομαι	
ὠήθην (Παθ. ΑΟΡ α')	
νενόμικα	
ἐνενομίκειν	

ὀνομάζω		ονομάζω
ὠνόμαζον		
ὀνομάσω		
ὠνόμασα	ὠνομάσθην (Παθ. ΑΟΡ α')	
ὠνόμακα	ὠνόμασμαι	

ὄραω -ῶ		1. βλέπω: <i>ὄρας ἡμᾶς ὅσοι ἐσμέν</i> = μας βλέπεις πόσοι είμαστε. <i>ὄρωσιν τὰς ναῦς ἐπὶ σφᾶς πλεούσας</i> = βλέπουν τα καράβια να πλέουν εναντίον τους. 2. προσέχω: <i>ὄρα τί ποιεῖς</i> = πρόσεχε τι κάνεις.
έώρων		
ὄψομαι «θα δω»	ὄφθήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ α')	
εἶδον (ΑΟΡ β')	ᾤφθην (Παθ. ΑΟΡ α')	
έώρακα & έώρακα	έώραμαι & έώραμαι & ᾤμμαι	

ὀρύττω		1. σχηματίζω λάκκο με το σκάψιμο, σκάβω: <i>ἐάν ὀρύξῃ τις παρὰ τὴν θάλασσαν</i> = εάν κάποιος σκάψει κοντά στη θάλασσα. 2. βγάζω κάτι έξω από τη γη με το σκάψιμο, εξορύσσω. 3. θάβω.
ᾠρυττον		
ὀρύξω	ὀρυχήσομαι, ὀρυχθήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ α')	
ᾠρυξα	ᾠρυξάμην, ᾠρύχθην (Παθ. ΑΟΡ α')	
ὀρώρυχα	ὀρώρυγμαι	
ᾠρωρύχειν	ὀρωρύγμην ᾠρωρύγμην	

ὀφείλω		1. χρωστώ: <i>τί ὀφείλω;</i> = τι χρωστώ; 2. ως δικανικός ὀρος= οφείλω να δώσω, επισύρω επάνω μου: <i>εὐθύνας ᾠφειλον. ὀφείλω ζημίαν.</i> 3. ὀφείλω + απαρέμφοτο πρέπει να..., οφείλω να...: <i>ὁ λόγος οὐκ ἀκριβῶς ὀφείλει λέγεσθαι</i> = ο λόγος δεν πρέπει να λέγεται με κάθε λεπτομέρεια.
ᾠφειλον		
ὀφειλήσω		
ᾠφείλησα, ᾠφελον (ΑΟΡ β')	ᾠφειλήθην (Παθ. ΑΟΡ α')	
ᾠφείληκα		
ᾠφειλήκειν		

ὀφλισκάνω	<p>1. χρωστώ (χρησιμοποιείται για κάποιον που καταδικάστηκε να πληρώσει πρόστιμο): <i>ὀφλισκάνω χιλίας δραχμάς</i> = χρωστώ χίλιες δραχμές.</p> <p>2. (δίκην) ὀφλισκάνω χάνω μια δίκη, καταδικάζομαι: <i>θανάτου δίκην ὀφλισκάνω</i> = καταδικάζομαι σε θάνατο. <i>δώρων ὄφλον</i> = καταδικάστηκαν για δωροδοκία. <i>γραφὰς ἢ ἐπιβολὰς ὄφλον</i> = έχασαν δίκες (δηλαδή καταδικάστηκαν) που αφορούσαν δημόσια αδικήματα ή πρόστιμα. <i>ὀφλόντων δὲ αὐτῶν...</i> = όταν αυτοί καταδικάστηκαν...</p> <p>3. επισύρω επάνω μου την κατηγορία για κάτι αρνητικό: <i>μοχθηρίαν ὄφληκα</i> = επέσυρα επάνω μου την κατηγορία ότι είμαι μοχθηρός.</p>
ὠφλίσκανον	
ὀφλήσω	
ὄφλον (AOP β')	
ὄφληκα	
ὠφλήκειν	

παιδεύω		<p>1. ανατρέφω και διδάσχω παιδιά.</p> <p>Γενικά: εκπαιδεύω και καθοδηγώ: <i>οἱ Ὀμήρου ἐπαινεῖται λέγουσιν ὡς τὴν Ἑλλάδα πεπαίδευκεν οὗτος ὁ ποιητής</i> = οι θαυμαστές του Ομήρου λένε ότι αυτός ο ποιητής έχει εκπαιδεύσει την Ελλάδα.</p> <p>2. μέση φωνή: παιδεύομαι στέλνω το παιδί μου στο σχολείο, και γενικότερα φροντίζω για την εκπαίδευση κάποιου: <i>οὗς ἡγεμόνας πόλεως (εἶναι) ἐπαιδεύσασθε</i> = αυτοί τους οποίους εκπαιδεύσατε για ηγέτες της πόλης.</p> <p>3. σωφρονίζω κάποιον, τον διορθώνω.</p>
ἐπαίδευον		
παιδεύσω	παιδεύσομαι, παιδευθήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ α')	
ἐπαίδευσα	ἐπαιδευσάμην, ἐπαιδευθήην (Παθ. AOP α')	
πεπαίδευκα	πεπαίδημαι	

πάσχω	<p>1. παθαίνω: <i>ἂ πάσχοντες ὑφ' ἑτέρων ὀργίζεσθε, ταῦτα τοῖς ἄλλοις μὴ ποιεῖτε</i> = αυτά που όταν τα παθαίνετε από άλλους οργίζεστε, να μην τα κάνετε στους άλλους.</p> <ul style="list-style-type: none"> • εκφράσεις <i>κακῶς πάσχω</i> = είμαι σε κακή κατάσταση. <i>εὖ πάσχω</i> = είμαι σε καλή κατάσταση. <p>2. μου συμβαίνει κάτι: <i>καί τι ἔφη γελοῖον παθεῖν</i> = και είπε ότι του συνέβη κάτι κωμικό.</p>
ἔπασχον	
πείσομαι	
ἔπαθον (AOP β')	
πέπονθα	
ἐπεπόνθειν	

παύω		<p>1. σταματώ κάτι: <i>παύω τὸν λόγον</i> = τελειώνω, ολοκληρώνω την ομιλία μου. <i>παύω τὸν νόμον</i> = καταργώ το νόμο.</p> <p>2. εμποδίζω κάποιον να συνεχίσει μια δραστηριότητα: <i>παύω τινὰ τῆς ἀρχῆς/τῆς στρατηγίας</i> = αφαιρώ από κάποιον την εξουσία/το αξίωμα του στρατηγού.</p> <p>3. παύομαι α. μέση φωνή σταματώ, ησυχάζω από κάτι: <i>παύομαι τῆς ὀργῆς</i> = σταματώ να οργίζομαι. β. παθ. φωνή απολύομαι, παύομαι από ένα αξίωμα.</p> <p>4. ως αμετάβ. στην προστακτική <i>παῦε</i> = σταμάτα.</p>
ἔπαυον		
παύσω	παύσομαι, παυ(σ)θήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ α')	
ἔπαυσα	ἔπαυσάμην, ἐπαύ(σ)θην (Παθ. ΑΟΡ α')	
πέπαυκα	πέπαυμαι	
	ἐπεπαύμην	

πείθω		<p>1. κάνω κάποιον να δεχτεί τη γνώμη μου, τον πείθω: <i>πείθω τινὰ ὡς χρή...</i> = πείθω κάποιον ότι πρέπει... <i>πείθω ἐμμαντόν</i> = πείθομαι.</p> <p><i>πείθω τινὰ χρήμασι</i> = δωροδοκώ κάποιον.</p> <p>2. μέση και παθ. φωνή: πείθομαι α. πείθομαι. β. υπακούω: <i>διδάσκουσι τοὺς παῖδας πείθεσθαι τοῖς ἄρχουσι</i> = διδάσκουν τα παιδιά να υπακούουν στους ἄρχοντες.</p> <p>3. παρακ.β': <i>πέποιθά τινι</i> = ἔχω εμπιστοσύνη σε κάποιον ή κάτι.</p>
ἔπειθον		
πείσω	πείσομαι, πεισθήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ α')	
ἔπεισα, ἔπειθον (ΑΟΡ β')	ἐπιθόμην, ἐπέισθην (Παθ. ΑΟΡ α')	
πέπεικα, πέποιθα (ΠΡΚ β' αμετάβ.)		
ἔπεπείκειν	πέπεισμαι	
	ἐπεπείσμην	

πέμπω		<p>στέλνω: <i>ἐψηφίσαντο ναῦς ἐξήκοντα πέμπειν ἐς Σικελίαν καὶ στρατηγούς αὐτοκράτορας</i> = ψήφισαν να στείλουν στη Σικελία εξήντα πλοία και στρατηγούς με απόλυτη εξουσία.</p>
ἔπεμπον		
πέμψω	πέμψομαι πεμφθήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ α')	
ἔπεμψα	ἔπεμψάμην (Παθ. ΑΟΡ α')	
πέπομφα	πέπεμμαι	

πίνω		1. πίνω.
ἔπινον		2. απορροφῶ: ἡ γῆ πίνει τὸ ὕδωρ = το χῶμα απορροφά το νερό.
πίομαι	ποθήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ α')	
ἔπιον (ΑΟΡ β')	ἐπόθην (Παθ. ΑΟΡ α')	
πέπωκα	πέπομαι	

πίπτω		1. πέφτω κάτω. ≠ ἀνίσταμαι «σηκώνομαι».
ἔπιπτον		2. πέφτω στο πεδίο της μάχης, φονεύομαι: οἱ πεπτωκότες = ὅσοι ἔπεσαν στη μάχη.
πεσοῦμαι		
ἔπεσον (ΑΟΡ β')		
πέπτωκα		
ἐπεπτώκειν		
		3. καταστρέφομαι, νικίεμαι: πολλὰ δὲ στρατόπεδα ἔπεσαν ὑπ' ἐλασσόνων = και πολλά στρατεύματα νικήθηκαν από πιο ολιγάριθμους (εχθρούς).

πιστεύω		1. ἔχω εμπιστοσύνη, εμπιστεύομαι κάποιον ή κάτι: τῆ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τιμωρία πιστεύοντες πειρασόμεθα σώζεσθαι = ἔχοντας εμπιστοσύνη στη βοήθεια που θα μας δώσουν οι άνθρωποι, θα προσπαθήσουμε να σωθούμε.
ἐπίστευον		
πιστεύσω		
ἐπίστευσα		
πεπίστευκα		
		2. εμπιστεύομαι σε κάποιον κάτι: τίνοι δ' ἂν τις μᾶλλον πιστεύσειε παρακαταθέσθαι ἢ χρήματα ἢ υἱὸς ἢ θυγατέρα; = σε ποιον θα μπορούσε κανείς να εμπιστευτεί περισσότερο τη φύλαξη της περιουσίας του ή των γιων ή των θυγατέρων του;
		3. δέχομαι κάτι ως αληθινό, το πιστεύω: χαλεπὸν παντὶ τεκμηρίῳ πιστεύειν = είναι δύσκολο να πιστεύει κανείς σε κάθε απόδειξη (που παρουσιάζουν).

πλήττω		χτυπώ: πότερον πρότερον ἐπλήγην ἢ ἐπάταξα; = τι από τα δύο, πρώτα με χτύπησαν ή εγώ τους χτύπησα;
ἔπληττον		
πλήξω	πληγήσομαι & (σε σύνθ.) -πλάγήσομαι	
ἔπληξα	ἐπλήγην & (σε σύνθ.) -επλάγην	
πέπληγα	πέπληγμαι	

πολιτεύω		<p>1. ζω ως πολίτης σε ελεύθερη πολιτεία: <i>ἐλευθέρως πολιτεύομεν</i> = ζούμε ελεύθεροι.</p> <p>2. κυβερνώ με ορισμένο τρόπο: <i>κατ' ὀλιγαρχίαν πολιτεύουσι</i> = κυβερνούν με ολιγαρχικό τρόπο.</p> <p>3. μέση φωνή ως αποθετικό πολιτεύομαι α. ζω ως ελεύθερος πολίτης: <i>πολιτεύομαι ἐν δημοκρατία/ἐν ἐλευθερία</i>. = πολιτεύω. β. παίρνω μέρος στη διοίκηση της πόλης: <i>οἱ ἰδιωτεύοντες καὶ οἱ πολιτευόμενοι</i> = όσοι περιορίζονται στην ιδιωτική σφαίρα και όσοι αναμειγνύονται στην πολιτική.</p>
ἐπολίτευον		
πολιτεύσω	πολιτεύσομαι	
	ἐπολιτευσάμην ἐπολιτεύθην (Παθ. AOP α')	
	πεπολίτευμαι	

πράττω		<p>1. πραγματοποιώ, κατορθώνω, ενεργώ: <i>ἔπραξε τὴν Κυρίων ἀπόστασιν</i> = πραγματοποίησε (πέτυχε) την αποστασία των Κυρίων. <i>πράττω εἰρήνην/περὶ εἰρήνης</i> = κατορθώνω να γίνει ειρήνη. <i>ἔπρασεν ὅπως πόλεμος γένηται</i>.</p> <p>2. ασχολούμαι με κάτι: <i>ἕκαστος τὰ ἑαυτοῦ πράττει. οἱ τὰ κοινὰ πράττοντες</i> = αυτοί που ασχολούνται με την πόλη.</p> <p>3. ως αμετάβ. βρίσκομαι σε μια (καλή ή κακή) κατάσταση: <i>εὐ/κακῶς πράττω</i> = ευτυχώς/δυστυχῶς ή ενεργῶ καλὰ/άσχημα. <i>Οἱ μὲν δὴ ἐν τῇ Πλαταία οὕτως ἐπεπράγεσαν</i> = όσοι μπήκαν στην Πλάταια σε αυτήν την κατάσταση βρέθηκαν.</p> <p>4. εισπράττω: <i>πράττω τὰς εἰσφοράς</i>.</p> <p>5. στη μέση φωνή πράττομαι εισπράττω για τον εαυτό μου: <i>τοῦτον χρήματα ἐπράξαντο</i> = από αυτόν εισέπραξαν χρήματα.</p>
ἔπραττον		
πράξω	πράξομαι, πραχθήσομαι (Παθ. MEΛΛ α')	
ἔπραξα	ἔπραξάμην, ἐπράχθην (Παθ. AOP α')	
πέπραγα & πέπραχα «έχω κάνει κάτι»	πέπραγμαι	

πρεσβεύω		<p>1. είμαι μεγαλύτερος στην ηλικία (από άλλους): <i>Ξέρξης ἐπρέσβευε τῶν ἄλλων τέκνων Δαρείου.</i></p> <p>2. τιμώ, εκτιμώ: τὸ πρεσβύτερον τοῦ νεωτέρου ἐστὶ πρεσβευόμενον = ο γηροντότερος πρέπει να τιμάται περισσότερο από τον νεότερο.</p> <p>3. πηγαίνω κάπου ως πρεσβευτής: πρὸς τὸν βασιλέα πρεσβέων ἄχετο = έφυγε για να πάει ως πρεσβευτής στο βασιλιά.</p> <p>4. μέση φωνή πρεσβεύομαι στέλνω πρεσβευτές: <i>Ἀθηναῖοι ἐς τὴν Πελοπόννησον ἐπρεσβέοντο.</i></p>
ἐπρέσβευον		
πρεσβεύσω		
	ἐπρεσβευσάμην	
πεπρέσβευκα	πεπρέσβευμαι	

πυνθάνομαι	<p>ζητώ να μάθω, μαθαίνω, πληροφοροῦμαι: ὡς ἐπυνθάνοντο τῆς Πύλου κατειλημμένης = όταν πληροφορήθηκαν ότι κατελήφθη η Πύλος. σὺ ἄρτι πέπυσαι; = εσύ τώρα το έμαθες;</p>
ἐπυνθανόμην	
πεύσομαι	
ἐπυθόμην (AOP β')	
πέπυσμαι	
ἐπεπύσμη	

ρίπτω		<p>ρίχνω: ἐς ὕδωρ ψυχρὸν ἐμαυτὸν ρίπτω = ρίχνω τον εαυτό μου σε δροσερό νερό.</p>
ἔρριπτον		
ρίψω	ρίφθήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ α')	
ἔρριψα	ἔρριφθην(Παθ. AOP α') & ἔρριφην (Παθ. AOP β')	
ἔρριφα	ἔρριμμαι	

σκάπτω		σκάβω
σκάψω	σκαφήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ β')	
ἔσκαψα	ἔσκάφην (Παθ. AOP β')	
ἔσκαφα	ἔσκαμμαι	

σκευάζω		1. μαγειρεύω: <i>σκευάζει τὸ δειπνον</i> = μαγειρεύει το βραδινό φαγητό. 2. φτιάχνω κάτι: <i>ὁ χαλκεὺς χαλινὸν σκευάζει</i> = ο χαλκουργός φτιάχνει το χαλινάρι. 3. ντύνω κάποιον: <i>ἐσκεύασάν τινας ἐς στρατιώτας</i> = μερικούς τους έντυσαν στρατιώτες.
ἐσκευάζον		
σκευάσω	σκευασθήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ α')	
ἐσκεύασα	ἐσκευασάμην (Παθ. ΑΟΡ α')	
	ἐσκεύασμαι	

σπουδάζω		1. ασχολούμαι με πολύ ενδιαφέρον με κάτι: <i>περὶ τὰ χρήματα σπουδάζουσι</i> = ασχολούνται με ενδιαφέρον με την απόκτηση χρημάτων. <ul style="list-style-type: none"> για πρόσωπα ενδιαφέρομαι για κάποιον. 2. σοβαρολογώ. ≠ παίζω «αστειεύομαι». 3. ως μεταβατικό επιδιώκω κάτι.
ἐσπούδαζον		
σπουδάσομαι		
ἐσπούδασα		
ἐσπούδακα	ἐσπούδασμαι	

στοχάζομαι	1. σκοπεύω, σημαδεύω: <i>ἀνθρώπου στοχάζομαι</i> = σημαδεύω έναν άνθρωπο. <ul style="list-style-type: none"> μεταφορικά έχω ως στόχο, ως σκοπό: <i>ὁ νομοθέτης τίθησι τοὺς νόμους στοχάζομενος τοῦ μεγίστου ἀγαθοῦ</i> = ο νομοθέτης νομοθετεῖ έχοντας ως στόχο το άριστο (για την πόλη). 2. υποθέτω ή συμπεραίνω: <i>οὐ γινώσκω, ἀλλὰ στοχάζομαι</i> = δε γνωρίζω, αλλά υποθέτω.
ἐστοχαζόμην	
στοχάσομαι	
ἐστοχασάμην	
ἐστόχασμαι	

στρέφω		στρέφω
ἔστρεφον		
στρέψω	στρέψομαι, στραφήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ β')	
ἔστρεψα	ἔστρεψάμην, ἐστράφην (Παθ. ΑΟΡ β')	
	ἔστραμμαι	
	ἐστράμμην	

συλλέγω		συλλέγω
συν-έλεγον		
συλ-λέξω	συλ-λεγήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ β')	
συν-έλεξα	συν-ελεξάμην, συν-ελέγην (Παθ. ΑΟΡ β'), συν-ελέχθην (Παθ. ΑΟΡ α')	
συν-είλοχα	συν-είλεγμαι	
	συν-ειλέγμην	

σώζω		1. σώζω κάποιον από το θάνατο. 2. διατηρώ κάτι, το προστατεύω από τη φθορά: <i>σώζω την δημοκρατίαν.</i> 3. μέση φωνή: σώζομαι= διατηρώ κάτι στη μνήμη μου, δεν το ξεχνώ: <i>μηδὲν ὄν ἔμαθε σώζεσθαι δύναται</i> = δεν μπορεί να θυμηθεί τίποτε από όσα έμαθε.
ἔσφζον		
σώσω	σώσομαι, σωθήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ α')	
	ἔσωσάμην, ἐσώθην (Παθ. ΑΟΡ α')	
σέσωκα	σέσωσμαι	

ταράττω		ταράσσω, αναστατώνω: <i>ἀνεμοὶ ταραττουσι θάλατταν. φόβος ταραττει τὴν ψυχὴν</i> = ο φόβος αναστατώνει την ψυχή.
ἐτάραπτον		
ταράζω	ταράζομαι «θα ταραχθῶ» ταραχθήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ α')	
ἐτάραξα	ἐταράχθην (Παθ. ΑΟΡ α')	
	τετάραγμα	

τάττω		1. παρατάσσω: <i>τοὺς ὀπλίτας τάττω.</i> 2. διατάζω: <i>τοὺς μὲν αὐτῶν ἔταξε τοὺς θησαυροὺς παραλαμβάνειν</i> = διέταξε μερικούς από αυτούς να παραλάβουν τους θησαυρούς. 3. τοποθετώ: <i>ἀργύριον τὸ κάλλιστον πρῶτον τάττω</i> = τοποθετώ πρώτο το πιο όμορφο χρῆμα.
ἔταπτον		
τάζω	τάζομαι, ταχθήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ α') ταγήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ β')	
ἔταξα	ἐταξάμην, ἐτάχθην (Παθ. ΑΟΡ α') ἐτάγην (Παθ. ΑΟΡ β')	
τέταχα	τέταγμα	

τιτρώσκω		πληγώνω
ἐτίτρωσκον		
τρώσω	τρωθήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ α')	
ἔτρωσα	ἐτρώθην (Παθ. ΑΟΡ α')	
τέτρωκα	τέτρωμαι	
ἐτετρώκειν	ἐτετρώμην	

τρέπω		στρέφω, κατευθύνω κάτι προς κάτι: <i>τὴν διάνοιάν τινος ἄλλοσε τρέπω</i> = στρέφω το μυαλό κάποιου προς άλλο σημείο.
ἔτρεπον		
τρέψω	τρέψομαι, τραπήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ β')	
ἔτρεψα	ἐτρεψάμην, ἐτρέφθην (Παθ. ΑΟΡ α'), ἐτράπην (Παθ. ΑΟΡ β')	
τέτροφα	τέτραμμα	
	ἐτετράμμην	

τρέφω		ανατρέφω: τοὺς παῖδας αὐτῶν ἢ πόλις μέχρι ἡβῆς θρέψει = τα παιδιά τους θα τα αναθρέψει η πόλη μέχρι την εφηβική ηλικία.
ἔτρεφον		
θρέψω	θρέψομαι (μέσος ΜΕΛΛ με παθητική σημασία), «θα τραφώ από άλλον» τραφήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ α')	
ἔθρεψα	ἐθρεψάμην, ἐθρέφθην (Παθ. ΑΟΡ α')	
τέτροφα	τέθραμμαι	
	ἐτεθράμμην	

τρέχω	τρέχω
ἔτρεχον	
δραμοῦμαι	
ἔδραμον (ΑΟΡ β')	
δεδράμηκα	
ἐδεδραμήκειν	

τρίβω		1. τρίβω: τόν πόδα μύροις τρίβω.
ἔτριβον		2. παθ. τρίβομαι
τρίψω	τρίψομαι, τριφθήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ α'), τριβήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ β')	α. για το χρόνο ξοδεύομαι, δαπανώμαι: ἐν τούτοις τριβεται χρόνος ἐνίστε μακρός. β. ενδιατρίβω σε κάτι, αποκτώ πείρα σε κάτι: τρίβομαι ἐν πολέμῳ. οἱ ἐν ποιήμασι τριβόμενοι.
ἔτριψα	ἐτριψάμην, ἐτρίφθην (Παθ. ΑΟΡ α'), ἐτρίβην (Παθ. ΑΟΡ β')	
τέτριφα	τέτριμμαι	

τυγχάνω	<p>1. για γεγονότα και αντικείμενα συμβαίω σε κάποιον.</p> <ul style="list-style-type: none"> μετοχή αορίστου: ὁ τυχών= ο πρώτος τυχών, ο οποιοσδήποτε: ὁ τυχὼν ἔρχεται ἐπ' αὐτό = καταπιάνεται με αυτό ο πρώτος τυχών. το ουδέτερο μετοχής αορ. ως επίρρημα: τυχὼν κατὰ τύχη, ἴσως: τυχὼν ἂν τι συνεπέριαν = ἴσως θα μας βοηθούσαν να επιτελέσουμε κάτι.
ἐτύχανον	
τεύξομαι	
ἔτυχον (ΑΟΡ β')	
τετύχηκα	
ἐτετυχήκειν	<p>2. συνδέεται συνήθως με μετοχή άλλου ρήματος, για να δηλώσει σύμπτωση ἔτυχον ἐς Κύπρον στρατευόμενοι = ἔτυχε να βρίσκονται σε εκστρατεία στην Κύπρο.</p> <p>3. πετυχαίνω το σκοπό μου, πετυχαίω: τυγχάνουσιν καὶ ἀποτυγχάνουσιν = πετυχαίνουν το σκοπό τους και αποτυγχάνουν. ≠ ἀμαρτάνω «αστοχώ».</p> <p>4. συναντώ: ἔτυχον ἀγαθῶν ἀνδρῶν = συνάντησαν γενναίους άντρες.</p> <p>5. αποκτώ κάτι, τυγχάνω κάποιου πράγματος: ἀξιώ ὑμῶν ξυγγνώμης τυγχάνειν = ἔχω την αξίωση να τύχω της συγγνώμης σας.</p>

	ὑπάρχω	<p>1. κάνω την αρχή, εγκαινιάζω: ὑπῆρξαν τῆς ἐλευθερίας ἀπάση τῇ Ἑλλάδι = εγκαινίασαν την ελευθερία για όλη την Ελλάδα.</p> <p>2. είμαι: τὸ χωρίον καρτερόν ὑπῆρχε = ο τόπος ήταν ισχυρός.</p> <p>3. ανήκω σε κάποιον, πέφτω στο μερίδιό του: τὸ μισεῖσθαι πᾶσι ὑπάρχει ὅσοι ἕτεροι ἑτέρων ἠξίωσαν ἄρχειν = το να επισύρουν εις βάρος τους το μίσος είναι η μοίρα όλων ὅσοι φιλοδόχησαν να εξουσιάσουν άλλους.</p>
Παρατ.	ὑπῆρχον	
Μέλλ.	ὑπάρξω	
Αόρ.	ὑπῆρξα	
Παθ. μέλλ.	ὑπαρχθήσομαι	
Παθ. παρακ.	ὑπῆργμαι	

φέρω		1. μεταφέρω.
ἔφερον		2. υποφέρω, υφίσταμαι, πάσχω: τὰς συμφορὰς οἶός τ' ἔστι φέρειν = είναι ικανός να υποφέρει τις συμφορές.
οἶσω	οἶσομαι, οἰσθήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ α'), ἐνεχθήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ α')	3. πληρώνω, καταβάλλω: δασμὸν ἡμῖν φέρουσι τεταγμένον = μας πληρώνουν καθορισμένο δασμό.
ἤνεγκα & ἤνεγκον (ΑΟΡ β')	ἤνεγκάμην, ἤνέχθην (Παθ. ΑΟΡ α')	4. παράγω αποφέρω: γῆ καρπὸν φέροι = η γη παράγει καρπό.
ἐνήνοχα	ἐνήνεγμα	5. στην ενεργ. ή μέση φωνή: φέρω ή φέρομαι κερδίζω: τὰ νικητήρια φέρω = κερδίζω το βραβείο της νίκης.
ἐνηνόχην	ἐνηνέγμην	

φεύγω	1. καταφεύγω (γιατί με καταδιώκουν): Κροῖσος ἐπὶ Σάρδεϊς ἔφευγεν = ο Κροῖσος κατέφευγε προς τις Σάρδεϊς.
ἔφευγον	
φεύξομαι & φευξοῦμαι	2. αποφεύγω: χρὴ φεύγειν τὰ παχύνοντα = πρέπει κανείς να αποφεύγει όσα παχύνουν.
ἔφυγον (ΑΟΡ β')	
πέφευγα	3. εξορίζομαι: οἱ φεύγοντες = οι εξορίστοι. φεύγω ἐξ Ἀρείου πάγου = εξορίζομαι από τον Άρειο πάγο.
ἐπεφεύγειν	4. ως δικανικός όρος= κατηγορούμαι, ενάγομαι: φεύγω δίκην φόνου = κατηγορούμαι για φόνο. ὁ φεύγων = ο κατηγορούμενος. ἀσεβείας φεύγω ὑπὸ Μελήτου = κατηγορούμαι για ασέβεια από το Μέλητο. παρανόμων (γεν. πληθ. ουδ.) φεύγω = κατηγορούμαι για πρόταση ψηφίσματος που αντίκειται στους κειμένους νόμους. ≠ διώκω «κατηγορώ, ενάγω».

φυλάττω		1. φρουρώ: ἐφύλαττον τὰ βασίλεια = φρουρούσαν τα ανάκτορα.
ἐφύλαττον		2. μεταφορ. τηρώ, εφαρμόζω: τοὺς νόμους, τὰς συνθήκας.
φυλάξω	φυλάξομαι, φυλαχθήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ α')	3. ως μέσο: φυλάττομαι α. αμετάβατο= προφυλάγομαι: πορεύονται φυλαττόμενοι = προχωρούν προσέχοντας τον εαυτό τους. β. μεταβατικό με αιτιατική= προφυλάγομαι από κάτι/ κάποιον: φυλάττομαι τι/τινα.
ἐφύλαξα	ἐφυλαξάμην, ἐφυλάχθην (Παθ. ΑΟΡ α')	
πεφύλαχα	πεφύλαγμα	

φυτεύω		φυτεύω
ἐφύτευον		
φυτεύσω	φυτεύσομαι, φυτευθήσομαι (Παθ. ΜΕΛΛ α')	
ἐφύτευσα	ἐφυτευσάμην, ἐφυτεύθην (Παθ. ΑΟΡ α')	
πεφύτευκα		

	ψέγω	κατηγορώ: λόγον δίδωμι περι ὧν με ψέγουσιν = λογοδοτώ για όσα με κατηγορούν. = αιτιάομαι. ≠ επαινέω.
Μέλλ.	ψέξω	
Αόρ. β'	ἔψεξα	
Παθ. παρακ.	ἔψεγμαι	

	ψεύδω	1. μέση φωνή, απόλ. Πεύδομαι= ψεύδομαι. ≠ ἀληθεύω «λέω την αλήθεια».
Μέσ. μέλλ.	ψεύσομαι	2. μέση φωνή: ψεύδομαι= παραβαίνω, αθετώ: συνθήκας ψεύδομαι = παραβαίνω τις συμφωνίες.
Μέσ. αόρ.	ἔψευσάμην	
Μέσ. παρακ.	ἔψευσμαι	

http://ebooks.edu.gr/ebooks/v/html/8547/2284/Lexiko-Archaias-Ellinikis-Glossas_A-B-G-Gymnasiou_html-apli/index_24.html